

195
2/38

ΒΕΝΗΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΑΣΤΙΟΥ

Ἐπισκόπου Δυρραχίου

συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου

Δυρραχίου, Γιοραμόκρας καὶ Σπαθίας

Ἰακώβου (Μοσχονησίου)

καὶ ἐγκριθεῖσα

ὡπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ἐκτυπῶνται δαπάναις

τοῦ

ἐντιμοτάτου ΜΙΧΑΗΛ ΘΩΜΑ ΤΡΟΥΤΑ

ἐκ τῶν προκρίτων Δυρραχίου.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύπος Μακρίδου - Ἀλευροπούλου, Γαλατῆ.

1918

† ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐσώτατε Μητροπολίτα Δυρραχίου κλπ. κύριε Ἰάκωβε,
χάρις εἴη τῇ Αὐτῇ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐγκριθείσης, προτάσει τῆς Π. Κ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφάσει Συνοδικῇ τῆς ὑπὸ τῆς Ἱερότητος Αὐτῆς συνταχθείσης καὶ ὑποβληθείσης «Ἀσματικῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀστίου ἱερομάρτυρος, Ἐπισκόπου Δυρραχίου, ἀσμένως ἀνακοινοῦνται τοῦτο διὰ τοῦ παρόντος πατριαρχικοῦ ἡμῶν πιπτανίου, διαβιβαζομένου ἅμα καὶ ἀντιγράφου τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τῆς Π. Κ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς Ἱερότητος Αὐτῆς.

1918 Ἰουλίου 30.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός,

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἡ Π. Κ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου παραπεμφθεῖσαν εἰς αὐτὴν πρὸς μελέτην καὶ γνωμοδότησιν «Ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγ. ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἀστίου Ἐπισκόπου Δυρραχίου», συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης διοικήσεως κ. Ἰακώδου, διεξῆλθεν αὐτὴν ἐπανειλημμένως καὶ ἐπισταμιένως, εὖρε δὲ αὐτὴν εὖ καὶ καλῶς ἔχουσαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ὁ συγγραφεὺς ἐξῆψανε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τὸν κανόνα τοῦ Ὁρθρου καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ ἄσματα οὔτε τῆς δογματικῆς αὐστηρᾶς διδασκαλίας ἐπιλαθόμενος, εἴ που ἔτυχεν ἀνάγκη, οὔτε τῆς ἐν τῇ ψαλμωδίᾳ καὶ τῷ ῥυθμῷ ἁρμονίας.

Ταῦτα ὑποβάλλουσα εὐλαβῶς κλπ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 26 Ἰουνίου 1918.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου Κωνσταντῖνος

Ὁ γραμματεὺς

Ὁ τριτεύων Θωμᾶς

Σημ. — Ἡ Π. Κ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ πρὶν ἢ ἀποφανθῇ εἶχε καταρτίσῃ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Μητροπολίτου Καλλιουπόλεως, τοῦ Μεγάλου Ἀρχidiaκόνου κ. Γεωργίου, τοῦ ἄρχοντος Μ. Χαρτοφύλακος καὶ Χρονογράφου τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Μ. Γεδεών καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Μ. Συμβουλίου καὶ εἰδικοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα κ. Μάρκου Βασιλείου, ἥτις μετὰ μελέτην ὑπέβαλε τὴν σχετικὴν αὐτῆς ἔκθεσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας καὶ μετὰ ἰδίαν μελέτην ἐπίσης ἀπεφάνθη ἡ Π. Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εὐσεβεῖ παραδόσει στοιχοῦσαι οἱ κατὰ τόπους ἀγιώταται τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι, καὶ μέζονα τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπιδεικνύμεναι, εἰκότως ἰδιαίτερας ἀείποτε προσαπονέμουσι τιμὰς πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ὅσοι, τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ καταγλαίσθέντες, τοῖς αἵμασιν αὐτῶν κατεφοίνιξαν τὴν τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων γόνιμον γῆν. Τὰς μνήμας δὲ αὐτῶν πόθῳ γεραίους καὶ τιμῶσαι πανηγυρικὰς ἐκ αὐταῖς λειτουργίας εἰώθασιν ἐπιτελεῖν.

Ἄλλ' ἡ παλαιόγονος καὶ ἱστορικὴ Ἐκκλησία Δυρραχίου, ἵσως οὐκ ἀπ' ἀρχῆς, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὅμως τούτοις καιροῖς καὶ χρόνοις ἐπελάθετο ἀσυγγνώστως τῆς τοιαύτης ἱερᾶς ὀφειλῆς ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ εἰρημένου καθήκοντος.

Τὴν ἔλλειψιν δὲ ταύτην κατιδόντες καὶ τὴν αὐτῆς ἀναπλήρῳσιν ἐπιποθοῦντες, ἐπεδόθημεν σπουδῇ εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν καθιέρωσιν πανηγυρικῆς ἑορτῆς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα (98) εὐθαρσῶς ἐν γήρα πίοι μαρτυρήσαντος Ἀστίου (Ἀστείου), ἐπισκόπου Δυρραχίου.

Καὶ πρώτιστα πάντων ἐντειλάμεθα τοῖς τῆς πόλεως ἱερεῦσι καλέσαι τῷ ὀνόματι τούτῳ ἐπὶ μῆνας ἅπαντα τὰ νεοφώτιστα ἄρρενα. Ναὸν δ' ἡρξάμεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ ἡμίῳρον ἀπὸ Δυρραχίου ἀπέχοντι χωρίῳ Σπιταλίῳ, καὶ εἰκόνας τοῦ τε ἁγίου Ἀστίου καὶ τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Δυρραχίου, κατὰ παράδοσιν, Καίσαρος τοῦ

Ἀποστόλου ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἱερῇ ναῷ προσεκομίσαμεν. Ἀλλά γε σὺν πᾶσι τοῦτοις ἔδει μεριμνῆσαι καὶ περὶ τὸν καταρτισμὸν Ἀσματικῆς Ἀκολουθίας τῆς ἐν λόγῳ ἑορτῆς, κἀντεῦθεν ὀρμηθέντες προσέβημεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς μετὰ χεῖρας ἱερᾶς Ἀκολουθίας, ἀτελοῦς ἴσως ἐν πολλοῖς, ἣν καὶ ἀφιερῶμεν τῇ εὐσεβεῖ πληρώματι τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Ἐπαρχίας, ἰδίᾳ δὲ τοῖς φιλεόρτοις χριστιανοῖς Δυρραχίου καὶ πατρικῶς προτρεπόμεθα αὐτούς, ἵνα μεμνημένοι τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ γηραιοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἱερομάρτυρος Ἀστίου καὶ τῆς ὑφίστης τιμῆς, ἥς ἐπὶ τούτῳ ἡξίωται ἡ πόλις καὶ δι' αὐτῆς σύμπασα ἡ Ἐπαρχία Δυρραχίου, ἐπιτελῶσιν ἐκάστοτε εὐσεβοφρόνως καὶ πανηγυρικῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἀρχιερατείας ἡμῶν (1911) τελεῖται, τὴν ἐτήσιον μνήμην Αὐτοῦ, δοξάζοντες καὶ μεγαλύνοντες τὸν ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ μέγαρα καὶ ἐνδοξα ἐπιτελέσαντα Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, Ὁ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐγγραφον ἐν Δυρραχίῳ, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει

τῇ 26 Ἰουλίου, 1917

† Ὁ Μητροπολίτης Δυρραχίου Ἰάκωβος

Τῇ 6 Ἰουλίου μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἱερομάρτυρος

Ἀστίου, Ἐπισκόπου Δυρραχίου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν προοιμιανὸν καὶ τὴν πρώτην στάσιν τοῦ «Μακάριος ἄνθρω», εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους στ'.

Ἦχος Δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

(1) Δεῦτε νῦν τὴν κρεῖττονα	ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν,
ἐπαρθῶμεν τῇ πνεύματι	σκιρτῶντες ἐν ᾗσμασι
καὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις	καὶ ἀνευφημοῦντες
τὸν πολιοῦχον τὸν σεπτὸν	τοῦ Δυρραχίου, καὶ τὸ ἐδραῖωμα
τῆς πίστεως τὸ ἄσειστον	καὶ τῆς Τριάδος τὸν κήρυκα,
εὐσεβείας τὸν πρόμαχον	ἀσεβείας τὸν ἑλεγχον.

Δεῦτε νῦν, φιλέορτοι	πανηγυρίσωμεν χαίροντες
Ἱεράρχου τὴν ἐνδοξον	καὶ θεῖαν πανήγυριν
καὶ ἀγαλλιῶντες	ἐπὶ τοῖς ἐνδόξοις
τοῖς τελεσθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ	μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν
τὸν τοῦτον μεγαλύναντα	καὶ ἐξαιρέτως δοξάσαντα
Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον	λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκλήρυξας πάνσοφες Ὁρθοδοξίας διδάγματα

(1) Καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ πρὸς εὐκολίαν τῶν ψαλτῶν τὰ πλεῖστα τῶν ἀσμάτων ἐγράφησαν κατὰ στίχους. Ἄν δὲ ἐν πολλοῖς δὲν ἐτηρήθη κριβδῶς ἡ μετρικὴ διαίρεσις, τοῦτο ἐγένετο δι' οἰκονομίαν χρόνου.

τῇ σῇ ποίμνῃ σωτήρια
Θεὸν καὶ πατέρα
καὶ εἰς συνάναρχον Ἰῶν
καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον
τὸ καθαῖρον τὰ πταίσματα

πιστεύειν εἰς ἄναρχον
τοῦ παντὸς τροφέα,
τὸν ὑπὲρ πάντων σάρκα φορέσαντα,
καὶ συναῖδιον ἅμα τε,
καὶ φωτίζον τὰ σύμπαντα.

Ἰχνεῖσιν ἐπόμενος
τῶν τυράννων κατήλεγεξας,
καὶ τὰς φληναφίας,
ταῖς ἀπειλαῖς μὴ πτοηθεῖς,
καὶ χαίρων ἀναδέδειξαι
καὶ μαρτύρων συνόμιλος,

τοῦ σοῦ Δεσπότη, πανεύφημε,
τὴν ἄτεγκτον ἔπαρσιν
καὶ Ἀγρικολάου
τοῦ μαρτυρίου τρίβον προέκρινας·
τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχος,
παμμακάριστε Ἄστιε.

Τοῦ Ἀποστόλου Καίσαρος, ἀ' ἐπισκόπου Δυρραχίου (1)

Βολίδες ἀστράπτουσαι
γεγονότες, Ἀπόστολε
πρὶν ἐσκοτισμένα,
τῷ τῶν αἰώνων Βασιλεῖ
μὴ παύσῃ, παναοίδιμε,
τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν

θηγορίαν οἱ λόγοι σου,
ἐφώτισαν ὄμματα
καὶ ἔθνη προσῆξαν
Ὁ μεσιτεύων, Καίσαρ Ἀπόστολε,
τοῦ καταπέμψει τοῖς πέρασι
ἀληθῶς ὑπερέχουσαν.

Θαρρῶν ἀπεδήμησας
τὴν ρομφαίαν τῆς χάριτος
τοῦ Παμβασιλέως,

ἀπὸ ἐώας ζωσάμενος
τὸ ῥῆμα τὸ ἅγιον
καὶ περιοδεύων

(1) Περὶ τοῦ ἀποστ. Καίσαρος τὸ μὲν ὑπ' ἀριθ. 423 χειρόγραφον τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις βιβλιοθήκης (ἴδε Ἱεροσολυμιάδα σελ. 262 ὑπὸ Γρ. Παλαμᾶ 1862) ἀναφέρει ὅτι ἐπισκόπευσε πρῶτος ἐν Δυρραχίῳ. Ὁ Μέγας ἐν αὐτοῖς συναξαριστῆς ἐν τῇ 8 Δεκεμβρίου ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἀπόστολος Καίσαρ ἔγινεν ἐπίσκοπος Κορώνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἔχει δ' εἰς αὐτὸν καὶ τὸ καίωθι δίτιχον

ὄντως ἐβασίλευσε Καίσαρ ἐμφορῶς
Χριστῷ βασιλεῖ τὰς ψυχὰς συνεισφέρον.

Εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως, δεδομένου ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἔφερον γενικώτερον χαρακτῆρα ἐν τῇ ἀποστολῇ των ταύτῃ, ἐκάτερον δὲν ἀποκλείει τὸ ἔτερον, ἐπομένως δυνατόν ἵνα καὶ τὴν ἐκκλησίαν Δυρραχίου ἔπηξε καὶ ἐγκαταστήσας ἐκεῖ τὸν ἅγιον Ἄστιον διετέλεσεν εἴτα καὶ ἐπίσκοπος Κορώνης.

τὴν Ἰλλυρίαν γεγηθῶς
καὶ τούτου ἀναδέδειξαι
καὶ φρουρὸς καὶ ὑπέρμαχος,

παρεπεδήμησας εἰς Δυρράχιον,
ὁ φωτιστὴς καὶ διδάσκαλος,
Καίσαρ, θεῖε Ἀπόστολε.

ΔΟΞΑ. Τοῦ Ἱερομάγουρος. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε, πιστοί, πνευματικαῖς ἐγκωμίαις, ὡς ἄνθεσι, καταπτέψω-
μεν καλλινίκως τὸν αἰοίδιμον Ἄστιον, τὸν ἀκάματον ἱεράρχην τοῦ
Χριστοῦ, καὶ κήρυκα τῆς ἀληθείας, τὸν ἐξολοθρευτὴν τῶν εἰδώλων
καὶ τῶν ψυχῶν ἀγρευτὴν καὶ διδάσκαλον· τὸν πολύσεπτον πολιοῦ-
χον Δυρραχίου καὶ τῆς χώρας τοῦ Ἀλβάνου θερμουργὸν ἀντιλή-
πτορα, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν: Πανέντιμε Ἱεράρχα, μὴ δια-
λίπῃς πρεσβεύειν τῷ Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως.

ΚΑΙ ΝΥΝ. Ἦχος δ' αὐτός.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς
ᾤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς
σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλή-
ψεως, εἰς ἐστὶν Ἰός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Δι' ὃ
τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες ὁμο-
λογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· Ὁν ἱκέτευε, μήτερ ἀνύμψευτε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἴτα τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Κεφ. Γ' 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφηται
αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη
κάκωσις ἡ ἐξόδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμιῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ
εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς
αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργε-
τηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους
ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὄλο-
κάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐ-
τῶν ἀναλάμψουσ. καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος
εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ
οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Κεφ. Γ' 11. **Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα**

Γιέ, μὴ ἐλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγ-
χόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος ἐλέγχει, μαστιγοῖ δὲ πάντα
υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν καὶ

θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυ-
σίῳ καὶ ἀργυρίῳ θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν·
οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἀ-
γαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ
βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς
πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη·
νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλῶσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαὶ
καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης. Ἐὐλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς
ἀντεχομένοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπεπειδομένοις ἐπ' αὐτῆς ὡς ἐπὶ Κύριον
ἀσφαλῆς.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ. 7. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται·
γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.
Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλί-
εωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρ-
τωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλότρη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος
ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ
καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν
ἐλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες
καὶ μὴ νοήσαντες μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις
καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δόσις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τοῦ ΑΠΟΣΤΟΛΟῦ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Ἦχος πρῶτος. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Καὶ τὰ δαιμόνια πάντα καθυποτάσσεται
ἐν τῷ ὀνόματί Σου, παντοδύναμε ὄντως,
Κύριε τῆς δόξης, ἀναβοᾷ Δυρραχίου ὁ πρόμαχος,
σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις καὶ μαθηταῖς τοῦ χοροῦ τῶν ἐβδο-
μήκοντα.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τὸν Σατανᾶν ἐθεώρουν ἐξ οὐρανοῦ ποτε,
ὥς ἀστραπὴν πεσόντα, ὁ διδάσκαλος ἔφη.
χαίρων τοῖς φιλότοις μου μαθηταῖς ἐξουσίαν νῦν δίδωμι
ἐπ' ὕφω καὶ σκορπίων ἐπιπατεῖν, ἐπ' ἐχθροῦ τε πᾶσαν δύναμιν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰ καὶ τὰ πνεύματα πάντα καθυποτάσσεται
ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὥς ὑμεῖς μαρτυρεῖτε
ἅπαντες γηθόμενοι εὐλαβῶς, πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε,
ἀλλὰ σκιρτήσατε, ὅτι τῆς οὐρανῶν βασιλείας ἤξιώθητε.

ΔΟΞΑ. Τοῦ Ἁγίου Ἀστίου.

Ἦχος πλ. α'.

Ὅτε τῶν ἀπίστων ὁ ἔσμός, σὲ τὸν πολὺν Ἱεράρχην ἐπὶ σταυ-
ροῦ προσήλωσε, θρήνοις γοεροῖς ἡ σὴ ποίμνη πικρῶς ἐπωδύρετα.
Σὺ δὲ τῷ μέλιτι ἡλειμμένος καὶ ὑπὸ μελισσῶν κεντούμενος, ἀντὶ
πικροτάτης δόξης ἡδονὴν γλυκυτάτην ἠσθάνεσο, πάντα ἐν χαρᾷ.

ὑπομένων ὑπὲρ τοῦ πάντων Λυτρωτοῦ. Ὡ καὶ δόσιος τὴν σὴν ἄκακον
καὶ ἄδελον ψυχὴν ὥς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ παρέδωκας. Ὡ καὶ πρέσβευε
ἀδιαλείπτως τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΚΑΙ ΝΥΝ

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,
τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον τὸ τειχος τὸ ἄρρηκτον,
τὴν ἀρραγῇ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον. Ὅτι Σοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Στερρότατον φρόνημα, ἀνελιγμένος σοφὲ
ἐπὶ πᾶσι στερρόφυγε, καὶ Δυρραχίου ποιμήν.
Πανένδοξε Ἀστιε,
Θράσος Ἀγρικολάου κατεπάτησας ὄντως
χαίρων δὲ ἀνεδέξω σταυρωθῆναι ἐν ξύλῳ.
δι' ὃ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπείληφας.

ΔΟΞΑ

ΚΑΙ ΝΥΝ

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον
διὰ σοῦ, Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται,
Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος
καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος
δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν ΛΙΘΝ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

ὦ τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, πανσεβάσμιζε·
Ἄστιε. Εἰ καὶ τῷ βάρει τῶν ἐτῶν μόλις βασταζόμενος, τύραννον δου-
σεβοῦντα, τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς κατέβαλες. Καὶ τῷ σταυρῷ προσ-
σηλωθείς, τὰ ἔθνη τὰ ἐγγὺς καὶ τὰ μακρὰν ἐδίδαξας σέβεσθαι
Χριστὸν τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως. Σῶζε οὖν πρεσβεΐαις σου τοὺς
φιλοχρίστους βασιλεῖς καὶ τὸν ὀρθόδοξον λαὸν καὶ πάντας τοὺς τι-
μῶντας σου τὴν μνήμην τὴν πανένδοξον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ εὐκλεοῦς Ἱεράρχου Ἀστίου τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον σὴν
μερον πιστοὶ τιμήσωμεν. Τράπεζαν γὰρ προτίθεται ἡμῖν μυστικὴν,
τὸν βίον καὶ τὴν ἐνδοξὸν αὐτοῦ τελευτὴν ὁ μέγας τοῦ Χριστοῦ ἱερο-
μάρτυς καὶ συγκαλεῖται ἅπαντα τῶν εὐσεβῶν τὰ πλήθη. Δεῦτε οὖν
καὶ ἡμεῖς κακαθαριμέναις διανοαῖς προσέλθωμεν αὐτῇ καὶ ῥῶσιν κο-
μισώμεθα δοξολογοῦντες Χριστόν, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΟΞΑ.

Ἦχος β'.

Τοῦ πανενδόξου Ἀστίου ἡ μνήμη εὐωδίας μυστικῆς ἅπασαν
τὴν κτίσιν πεπλήρωκε καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν χάρας ἐνθέου
ἐνέπλησε. Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, φαιδρῶς πανηγυρίσωμεν ἀναβοῶντες

πρὸς αὐτόν: ὡς παριστάμενος τῷ Θρόνῳ τοῦ μεγάλου Βασιλέως αἵ-
τησαι δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

ΚΑΙ ΝΥΝ

Ἐάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ καὶ ἀδικουμένων προστάτις,
καὶ πενομένων τροφή ξένων τε παράκλησις,
καὶ βακτηρία τυφλῶν· ἀσθενούντων ἐπίσκεψις
καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις
καὶ τῶν πτωχῶν βοηθός Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου
ἔθεν σοι προσπίπτομεν ῥῶσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Κάθισμα· Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ δέους εὐσεβοῦς καὶ φρυκτωρίας ἱερᾶς
μετὰ κλάδων ἀρετῶν λελαμπρυσμένοι τὰς ψυχὰς
οἱ τὸ Δυρράχιον καίοντες Χριστοφόροι
ἔσωμεν φαιδρῶς μεγαλύνοντες
τῶν Ἱεραρχῶν τὸ ἀγλάισμα
ἀπὸ καρδίας ἅπαντες βοῶντες ὡς πολιοῦχι· καὶ λέγοντες·
ὦ Ἱεράρχα, τὴν πόλιν ταύτην σῶσον σαῖς ἰκεσίαις.

ΔΟΞΑ

ΚΑΙ ΝΥΝ

Κατεπλάγη Ἰωσήφ
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν
ἐν τῇ ἀσπόρῳ
βάτον ἐν πυρὶ
ῥάβδον Ἀαρὼν
καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστηρ σου καὶ φύλαξ τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε·
Παρθένος τίττει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'.
Ἱερεῖς ὑμνήσωμεν
ἐν ᾧδαῖς καὶ ᾠμασι
καὶ ἀθλητῇν
τῆς Ἐκκλησίας
Ἐπεφάνης σήμερον.
μεγαλοφώνως
τὸν ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ
τὸν στερρότατον
τὸν ἔνδοξον Ἀστίον.

ΔΟΞΑ

ΚΑΙ ΝΥΝ

Ἐν τῇ θεῇ σκέπῃ σου
στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι
ἀναβοῶμεν σοι
ταῖς σαῖς πρεσβείαις
προσπεφευγότες
καὶ αἵμασσοῦση τῇ ψυχῇ
Δέσποινα
περίσωζε ἅπαντας.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον.

Κάθισμα. Ἦχος γ'.
Βάσις ἄσειστος
ᾠφθης, ἔνδοξε
Θείας Πίστεως
τῆς Ἐκκλησίας
ἱερομάρτυς

Καὶ τοῦ Χριστοῦ μιμητῆς γενναιότατος.
Τῷ γὰρ σταυρῷ τάς παλάμας ἐξέτεινας,
ἐπιδιδάσκων σὸν ἔνθεον ποίμνιον
ἐμμένειν τῇ πίστει Αὐτοῦ, ἥς εὐθαρσέστατα
προεκινδύνευσας παμμακάριστε.

ΔΟΞΑ

ΚΑΙ ΝΥΝ

Θεῖα γέγονας
μόνη Πάναγνε
τῇ καθαρότητι
τὸν ὑπὲρ πάντας
ῥεῦπτομένον
ἀποκάθαρρον πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι
παρέχουσα, σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.
σκηνὴ τοῦ Λόγου
παρθενομήτορ,
ἀγγέλους ὑπεράρασα·
ἐμὲ οὖν γενόμενον·
σαρκὸς πλημμελήμασιν

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Ἐκ νιότητός μου πολλὰ πολέμει με πάθη·
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (Δίς)
Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου,
ὥς χίρτος γὰρ πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (Δίς)

ΔΟΞΑ ΠΑΤΡΙ

Ἁγίῳ πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζῶσται,
καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται,
τῇ τριᾷ καὶ μονάδι ἱεροκρυφίως.

KAI NYN

Ἄγιον Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα

ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκεῖμ· Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ· Τὶ ἀνταποδώσω τῇ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι.

Πᾶσα πνοή·

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

(Ζήτει εἰς τὴν 13 Νοεμβρίου. «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα».)

Μετὰ τὸν Ν'. ψαλμὸν. ΔΟΞΑ· ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

KAI NYN· ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῇ σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ ὀδύνῃ ποτισθεὶς,

τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, ἀπέλιπρας, Ἄστις.

Ὅθεν σε δυσωποῦμεν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν

ἀπὸ παντοίων κινδύνων, τὴν ποίμνην σου περισώζε.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα ὁ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

« ΕΜΕ ΠΑΤΗΡ, ΕΓΛΟΓΕΙ ΟΥΡΑΝΟΘΕΝ »

Ὡδὴ α' ἡχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Ἐγκωμίων ἄσμασι φαιδροῖς, δεῦτε, ὦ φιλέορτοι,

τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ στεφανώσωμεν.

Καὶ αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίας χαίροις καύχημα.

εὐσεβεῖας θεῖον ἔρεισμα καὶ Δυρραχίου σέμνωμα.

Μυθεῖς ἀπόρρητα Θεοῦ μυστηρίων ἔννοιαν

τῆς τοῦ Υἱοῦ ἐνδημίας πανόλβιε,

τοὺς λαοὺς ἐκόμενος εἰς ἐντρυφήσιν πανδαισίας εὐσχήμονος,
ἣν αὐτοῖς Χριστὸς παρέθετο, ὁ μέγας πολυέλεος.

ΔΟΞΑ

Τριαδικόν.

Ἐλλαφθεῖς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πατρὸς, μάκαρ ἱερώτατε

τὴν τοῦ Υἱοῦ παρουσίαν ἐκήρυξας

εὐθαρσῶς καὶ ἔμελψας, τὴν τοῦ Πνεύματος ἐπιφοίτησιν ἔνθεον

πᾶσι τοῖς εἰδόσι προσκυνεῖν Τριάδα τὴν ἀχώριστον.

KAI NYN

Θεοτόκιον.

ὑπερτέρα πέφηνας, Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε

καὶ δρατῆς, Ἀειπάρθενε, φύσεως·

τὸν γὰρ κτίστην τέτοκας, ὡς ἡνδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου.

Ὡ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'.

Στερέωσον ἡμᾶς.

Παράδοξα, τρανὰ καὶ τεράστια θαρρῶν ἐπετέλεσας, Ἱεράρχα,

τῶν ἀθέων γὰρ τὴν ἔπαρσιν εἰς γῆν καθείλες ποιμὴν ἀξιόγαστε.

Ἀνῆλθες ἐν σταυρῷ, ὦ πολύαθλε, καὶ ἡσυχνας τοῦ Τυρράνου τὸ
[θράσος
μαρτυρήσας γενναϊότατα, ὑπὲρ ποιμνίου τοῦ σοῦ, παμμακάριστε.

ΔΟΞΑ

Τριαδικόν.

Τριάδος ὑπερθέου τὴν δύναμιν, τρανᾶς ἀνεκήρυξας ποιμενάρχα,

παρεστῶς οὖν ταύτῃ πρέσβευε τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς
[δούλους σου.

ΚΑΙ ΝΥΝ

Θεοτόκιον.

Παρθένε Παναγία Παντάνασσα παθὼν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες,
καὶ στερέωσον κλονούμενον προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄσταῖε Θαυμαστὲ
μαρτύρων καλλονή
ἐπάκουσον ἐν θλίψεσι
ῥῦσαι ἅπαντας
καὶ διάσωσον
τοὺς σὲ ἱκετεύοντας.

Ἱεράρχα Κυρίου
καὶ ποιμὴν Δυρραχίου,
τῶν πιστῶν δεομένων σου,
τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης
ἀπὸ παντοίων κινδύνων

ΔΟΞΑ

ΚΑΙ ΝΥΝ

Παρθένων καλλονή
παντάνασσα σεμνή
εὐθέως διασκόρπισον,
σῶζε φύλαττε
καὶ διάλυσον
καὶ τούτους ἐπίστρεψον.

καὶ μητέρων ἡ δόξα,
ἀσεβούντων τὰ τόξα
καὶ τὸ θράσος κατὰβαλε,
τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη
αἱρετικῶν τὰς ἐνέδρας

ᾠδὴ δ΄.

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἦνεῖχες μελισσῶν
καὶ τυράννων ἤλεγχες
ἔχουσιν ἐπόμενος
Δέξα τῇ δυνάμει Σου.

τοῖς κέντροις κεντούμενος
παρανομούντων ἀσέβειαν,
τοῦ σοῦ Δεσπότη, ᾠ. ἤδεις:

Ρανάτωσαν ὑετὸν
δροσιμὸν παρέχουσαι
Ἄστιον τὸν ἐνδοξόν
εὖ γὰρ μαρτυρήσαντα.

αἱ νεφέλαι τῆς χάριτος,
τοῖς φλεγομένοις τοῖς πάθεσιν
ἐγκωμιάσαι ποθοῦσιν

ΔΟΞΑ

Τριαδικόν.

Ἐκήρυξας τῆς Τριάδος
καὶ Αὐτῆς τὴν δύναμιν
χαίρων προσεδέξω τε
Ἦν ὑμνεῖ τὰ σύμπαντα.

τὸ κράτος, μὲν ἄρτι,
τοῖς ἐξ ἔθνων ἐμαρτύρησας
ἀποθανεῖν ὑπὲρ ταύτης

ΚΑΙ ΝΥΝ

Θεοτόκιον.

Σὲ λιμένα σωτηρίας καὶ τείχος ἀκράδαντον
Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα,
σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι
καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ ε΄.

Μεσίτης Θεοῦ.

Ἰμῶν τὸν Θεόν, προσκυνεῖν ἡρνήσατο ψευδεῖσι Θεοῖς,
οὗς τρανῶς ἐξήλεγχε διδάσκων πανάριστα τὸ ποίμνιον,
Ἄστιος ὁ θεόφρων, ποιμὴν θεοπρεπέστατος.

Κειμῶν ἀρετῶν, ἀναδέδεικται ὄντως ὁ θεῖος πατήρ,
προσκαλὼν τὸ ποίμνιον εἰς ὄντως ἱερὰν κατατρυφήν,
ἐν μελέτῃ τοῦ βίου αὐτοῦ καὶ τῆς σταυρώσεως.

ΔΟΞΑ.

Τριαδικόν.

Ὁ πᾶσι Πατὴρ, τὸ ἀγέννητον ὄντως κηρύξας, ~~σοφὴ~~ ^{σοφία}
τοῦ Υἱοῦ τὴν γέννησιν καὶ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος ἐκπόρευσιν
ἐκ Πατρὸς αἰδίου πᾶσιν ἡμῖν ἐτράνωσας.

ΚΑΙ ΝΥΝ

Θεοτόκιον.

Δυσόπει, Ἀγνή, τὸν φιλόνητον υἱόν σου καὶ Κύριον,
αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως,
ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ στ'.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Γηγενῶν ἀμαρτίαις κλονούμενον
καὶ ἐν πειρασμοῖς τῶν παθῶν ἐκτενόμενον
ποιμὴν ὁ Θεὸς Ἀστὶς, ἐκ παντοίων δείνων με ἀπάλλαξον.

Ἐκβαλὼν λογισμοὺς ματαιόφρονας
ὥς πρὸς τὴν ἀκρότητα πάντων ἀνέδραμες
σταυρῷ παγείς, αἰοῖδιμε, καὶ τὴν πίστιν ἐδράσας σὼ αἵματι.

ΔΟΞΑ

Τριαδικόν.

Παναγίας Τριάδος ὑπέρμαχος
τῆς ζωογονούσης τὰ πάντα ἐν χάριτι,
τρανώς ὑπῆρξας Ἀστὶς, ἣ καὶ χαίρων ἐν δόξῃ παρίστασαι.

ΚΑΙ ΝΥΝ

Θεοτόκιον.

Ἀπειράνδρως, Παρθένε ἐκύησας,
καὶ διαωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα
τῆς ἀληθοῦς Θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

KONTAKION. Ἦχος γ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ τυράννου ἡσχυνας ἄλογον θράσος
καὶ σαυτὸν προσήγαγες θυσίαν ζῶσαν τῷ Χριστῷ
ἐν τῷ σταυρῷ τὰς ὁσίας σου
χειρας ἀπλώσας πανένδοξε Ἀστὶς.

ΟΙΚΟΣ

Τίς τῶν βροτῶν τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἐπαθλα διηγῆσεται,
πανθαύμαστε; Ποία δὲ γλῶσσα ἐξυμνήσει τὰς ἀρετάς σου, τὴν πί-
στιν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀνδρείαν, ἃς ἐν τῷ σῶ βίῳ καὶ τῷ σῶ μαρτυ-
ρῷ ἀνέπτυξας; Τὸ γὰρ θέλω καὶ τὰς ἀπαικὰς τῶν ἀνέμων εἰς
οὐδὲν λογισάμενος ἐκὼν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐσταυρώθης καὶ ἡξιώθης στε-
φάνων δόξης, πανένδοξε Ἀστὶς.

Τῇ στ'. Ἰουλίου ὁ Ἅγιος Ἀστίος, Ἐπίσκοπος Δυρραχίου, μέ-
λιτι χρεισθὶς καὶ ὑπὸ μελισσῶν κεντούμενος ἐπὶ σταυροῦ τελειοῦται.

Ἀστίος ἀρθεὶς εὗρεν ἀστεῖον τέλος,
ὀφθεὶς μελίσσαις βρωαῖς ἐγχρισθεὶς μέλι.

Ἀστίον ἔμφορα εἶλε μέλας σταυρῷ θάνατος.

Οὗτος ἦτο ἐπὶ Τραϊανοῦ Αὐτοκράτορος καὶ Ἀγρικολάου ἡγε-
μόνος Δυρραχίου, ἐν ἔτει 98 μ. X. Συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν
πρώτων τῆς πόλεως Δυρραχίου καὶ μὴ πεισθεὶς νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ
εἰδῶλα προσήχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα Ἀγρικολάον καὶ ἐδάρη ἐνώπιον
αὐτοῦ με χειρας μολυβδίνους καὶ με νεῦρα βοῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέ-
μενεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐχρίσθη με μέλι καὶ ἐσταυρώθη
ἐπὶ ξύλου ἐγγὺς τοῦ τείχους τῆς πόλεως, ἐν καιρῷ θέρους, ὅτε καὶ
ὑπερέβλην καίει ὁ ἥλιος. Καὶ κεντούμενος ὑπὸ σφηκῶν καὶ μελισσῶν
καὶ μυιῶν παρέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς χειρας Θεοῦ καὶ οὕτως
ἔλαβεν ὁ μακάριος τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (κυρίως τῇ 7) μνήμη τῶν Ἁγίων Περεγρίνου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Λουκιανοῦ, Πομπηίου Ἡσυχίου, Παπίου, Σαυτορ-
ρίνου καὶ Γερμανοῦ, ῥιφθέντων εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος
Δυρραχίου Ἀγρικολάου καὶ τελειωθέντων.

Σὺν ἑξ κατῆλθεν εἰς βυθὸν Περεγρίνος
ἀθλήσεως ἐκείθεν ἀγρεύσων στέφος.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι κατήγοντο ἐξ Ἰταλίας καὶ ἡκμαζον κατὰ τοὺς
χρόνους τοῦ Αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ, 98 μ. X. Γινομένου δὲ τότε
διωγμοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν ἐπεδιβίβησαν εἰς πλοῖον καὶ μετέ-
βησαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δυρραχίου. Ἐκεῖ ἰδόντες τὸν ἅγιον Ἀστίον,
τὸν Ἐπίσκοπον Δυρραχίου κρεμάμενον ἐπὶ σταυροῦ, ἡλειμμένον με
μέλι καὶ κεντούμενον ὑπὸ σφηκῶν καὶ μυιῶν, διὰ τὴν πίστιν τοῦ
Χριστοῦ καὶ μακαρίσαντες αὐτὸν συνελήφθησαν. Ὁμολογήσαντες δὲ
ὅτι εἶνε Χριστιανοί, ἐρρίφθησαν κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀνθυπάτου Ἀγρι-

κολάου εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, τὸ ἀπὸ Βενετίας μέχρι Κυθήρων ἐκτεινόμενον καὶ οὕτως ἔλαβον οἱ μακάριοι τοὺς τοῦ μαρτυρίου ἀμάρταντους στεφάνους. Τὰ δὲ ἅγια αὐτῶν λείψανα ριφθέντα ἔξω ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατεχώσθησαν εἰς τὴν ἄμμον. Ἀφ' οὗ δὲ παρήλθον 70 ἔτη, ἐφανερώθησαν εἰς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξανδρείας (1) ὅστις λαβὼν αὐτὰ ἔθαψεν ἐντίμως, κτίσας εἰς τὸ ὄνομά των καὶ μικρὰν Ἐκκλησίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ σοῦ πατρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλου Ἀρχιππου, Φιλήμονος καὶ Ὀνησίμου καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρίωνος καὶ Ἐπιμάχου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'.

Εἰκόνας χρυσεῖς ἐν πεδίῳ Δεήρα.

Ὅρων ἐν σταυρῷ, Δυρραχίου ὁ λαὸς προσηλωμένον, τὸν γηραλέον Ἀρχιεπίσκοπον, κατωλοφύρετο δάκρυσι, χαίρει δὲ, σκιρτᾷ καὶ χορεύει, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ σήμερον εὐλογητὸς, ἀναβοῶν, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Ἰπάτῃ φωνῇ ἐκβοῶμεν σοι, πανάγιε Ἱεράρχα, ταῖς σοῖς πρεσβείαις ἐξιλέωσαι, τὸν δικαιοτάτον Ἀνακτα, ἵνα ἐκ παντοίων κινδύνων ἀπαλλάξῃ τοὺς φάλλοντας· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ΔΟΞΑ

Τριαδικόν.

Ρημάτων βοαίς, Δυρραχίου οἱ πιστοὶ ἀναφωνοῦμεν, ταῖς σοῖς λιταῖς πρὸς τὸν Θεάνθρωπον, παντὸς κινδύνου καὶ θλίψεως

(1) Δυνατὸν γὰρ ὑποτεθῆ, ὅτι πρόκειται περὶ Ἀλεξανδρείας τινὸς ἐν Ἡπείρῳ πολιτοθεσίας πρὸς τιμὴν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἡπείρου Ἀλεξάνδρου.

ῥῶσαι τοὺς κραυγάζοντας πόθῳ, ἐκ καρδίας καὶ μέλποντας· εὐλογητὸς εἰ ἀληθῶς, ὁ ἐν Τριάδι Θεός.

ΚΑΙ ΝΥΝ

Θεοτόκιον.

Ἀβλοῦ φωτός, οἰκητήριον ἡ μήτρα σου γεγένηται, τοῦ φρικτωρὶς θείας γνώσεως τὴν ἀθείαν μειώσαντος Ἀχραντε Θεόνημφε κόρη, ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὤδὴ η'.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀποκαθάρας τὴν ψυχὴν ἐν τῷ λέθῃ τῶν θλίψεων καὶ κινδύνων ἀρετῆς ἀκροτάτης κατηξιώθης βοῶν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὸς φρονήματι στερεῶ ἐστερέωσαι τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, μαρτυρίου τε στέφους κατηξιώθης βοῶν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ὁ ἐν Τριάδι εἰς Θεός, κόσμον ἅπαντα ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας σκοτασμοῦ ἀγνωσίας τε μελωδεῖται λοιπόν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

ΚΑΙ ΝΥΝ

Θεοτόκιον.

Ἐξασθενήσασαν πολλὰς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ Θεογεννήτορ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ταῖς ῥωστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε Ἀγία ἀπέργασαι, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ θ'. (Τῶν 7 μαρτύρων) Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Θάμβει πολλῷ καθορῶν σε τεταμένον ἐν ξύλῳ, Ἄστις, ἐπταριθμῶν ὁ χορὸς χαίρων παρέστη τυράννῳ βοῶν,

βασιλείας τῆς Θείας ἐπέγνωμεν τὴν ἄρρητον φωνήν
καὶ προκρίνομεν θηήσκειν τὸν κτίστην μεγαλύνοντας.

Ἐν τῷ πελάγει ῥιφθέντες οἱ ἐπτάριθμοι ἄνδρες,
ἔσθυσαν τοῦ τυράννου τὴν ὀρμὴν, πᾶσιν ἡμῖν ἐντελλόμενοι νῦν
ὕπερ πίστεως θηήσκειν καὶ θέλγητρα σαρκὸς ὑπερορᾶν
Ἐκκλησίαν τὴν μίαν τιμῶντας καὶ γεραίροντας.

ΔΟΞΑ

Ναὸν ἐδείματο χαίρων καὶ σκιρτῶν ἐκ καρδίας
ὄντως Ἀλεξανδρείας ὁ ποιμὴν ὅτε τὰ λείψανα εὔρεν ὑμῶν
εἰς μαρτύριον μέγα τῆς πίστεως αὐτοῦ καὶ τῆς ὑμῶν
εὐσεβείας, ἧς χάριν ἐπνίγητε μακάριοι.

ΚΑΙ ΝΥΝ

Θεοτόκιον.

Φεῖσαι μου, Κύριε, φεῖσαι ὅταν μέλλῃς με κρίναι,
καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἐμέ,
δυσωπεί σε Παρθένος ἢ σὲ κυφορήσασα, Χριστέ,
τῶν Ἀγγέλων τε πλήθη καὶ τῶν μαρτύρων σύλλογος.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων τέλος εἴληφας,
μετὰ μυρίας βρασάνους ἐν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς
καὶ τὸν τῆς δόξης στέφανον εἰληφῶς ἐπαγάλλη

Πανένδοξε Ἄστιε.

Θεοτόκιον.

Ἡ Παρθένος Μαριὰμ Ἀγγέλων ἢ παντάνασσα,
ἢ προστασία τοῦ Κόσμου χριστιανῶν ἢ χαρμονή,
τὸν σὸν υἱὸν καὶ Κύριον ἐκ δυσώπει τοῦ σῶσαι
καὶ ῥύσασθαι ἅπαντας.

Εἰς τοὺς αἵνους, ἱστώμεν στίχους δ'.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Δυρραχίου ἀγλαότατον σέμνωμα

καὶ πάντων τῶν πιστευόντων εἰς τὴν Τριάδα τρανώς,
πρεσβευτῆς ὁ μέγας καὶ θερμότατος.
Ποιμὴν ἀξιάγαστος εὐσεβείας ὁ πρόμαχος
καὶ ἀσεβείας ἐλεγκτῆς εὐτολμότατος
καὶ διδάσκαλος σωφροσύνης ἀνάπλεως,
μέμνησο τῶν τελούντων σου τὸ θεῖον μνημόσυον
καὶ ταῖς εὐχαῖς σου τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων κατὰπεμψον
καὶ πᾶσι παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου εἰρήνην
καὶ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Δεῦρο τῶν εὐσεβῶν ὁ ἐσμός εὐσεβοφρόνως ἐν ψαλμοῖς ἀλλαλά-
γεραίροντες καὶ ὑμνοῦντες ἀπὸ βαθέων ψυχῆς [ξωμεν
τὸν στερρόν ὀπλίτην καὶ ἀδάμαστον
τὸν ἐνδοξον Ἄστιον ὃς τὸν Θεῖον Διδάσκαλον
τῆς ἀληθείας προφανῶς ἐμμήσατο,
κληρωσάμενος σταυρικὸν τέλος ἐνθεον.
Ὅθεν καὶ ἐπαγάζεται τὰ ἄνω βασίλεια
ἀπολαβὴν ἐπαξίως, ὡς τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος,
μεθ' ὧν ἱκετεύει δωρηθῆναι ἡμῖν πᾶσι
τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Χαίροις τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ τῶν ἐβδομήκοντα ἀστὴρ παμφα-
ὁ λύχνος τῆς εὐσεβείας τῆς ἀληθείας πυρὸς [έστατος
τῶν δογμάτων κήρυξ διαπρύσιος.
Σὺ Καῖσαρ Ἀπόστολε, πᾶσαν κτίσιν κατήρδευσας
θεογνωσίας ποταμοῖς πολυχέυμοσι
καὶ προσήγαγες πρὸς Χριστὸν ἔθνη ἅθρα.
Ὅθεν σὲ μακαρίζομεν θερμῶς ἱκετεύοντες
τὴν Παναγίαν Τριάδα τοῦ καταπαῦσαι τὸν κλύδωνα
καὶ πέμψαι γαλήνην ἀδιάσειστον τῷ κόσμῳ
καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΟΞΑ Ἦχος α'.

Ἡμέρα εὐσημος, πιστοί,
τοῦ Ἱεράρχου τοῦ σοφοῦ
ἐπέλαμψεν ἡμῖν φαιδρὰ
ἀπάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς
Ὅθεν καὶ συνελθόντες οὖν
τῷ Τρισηλίῳ βασιλεῖ
ἀναβοῶντες πρὸς Αὐτὸν
καὶ τοῦ παντὸς δημιουργοῦ
καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν
καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ἱερομάρτυρος.

καὶ ἑορτὴ πανέκλαμπρος
καὶ πανενδόξου ἀθλητοῦ
καὶ εὐφροσύνη μουσικῇ
ἐνθέως κατεφαίδρυνεν.
αἶνον καὶ δόξαν μέλπομεν
καὶ παγκοσμίῳ Πρύτανι,
Πανάγιε, ὑπέρθεε
τὴν σὴν εἰρήνην βράβευσον
τῷ φιλοχρίστῳ Σου λαῷ

ΚΑΙ ΝΥΝ

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη
καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα
πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου
σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος τῆς 18 Ἰανουαρίου.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ δούλου αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων·

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον τῆς 3 Σεπτεμβρίου : *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.*

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς : Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ
τοῦ πατρὸς μου κλπ.

Εἰς τὰ δίπτυχα.

Μεγαλυνάριον Ἦχος β'.

Τὸν οὐρανοφάντορα.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν

οἱ πιστοὶ

ἄσμασιν ἐνθέοις

Ἱεράρχην θεοπρεπῆ

τὸν τοῦ Δυρραχίου

θερμότατον προστάτην

τὸν Ἄστιον τὸν θεῖον

ἱερομάρτυρα.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀλληλούϊα.

ΤΕΛΟΣ

καὶ τῷ τῶν καλῶν ἐργάτῃ Θεῷ δόξα.

Οἱ γνωστοὶ ἐκ τῶν Ἀρχιεπισκόπων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αὐραχίου
(ἐκ τῶν καταλόγων Ἀνθίμου Ἀλεξούδη, Μητροπολίτου Ἀμασείας).

1. Καῖσαρ, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων.
2. Ἀστῖος (καὶ Ἀστειὸς) (98 μ. Χ).
3. Εὐχάριος (431) πρακτ. Γ' Οἴκουμ. Συνόδου.
4. Δουκᾶς (451) » Δ' » »
5. Σισίνιος (692) » τῆς ἐν Τρούλλῳ »
6. Νικηφόρος (783) » Ζ' Οἴκουμ. »
7. Δουκιανὸς (879) » τῆς ἐπὶ Φωτίου μεγάλης συνόδου.
8. Δαυρέντιος (1025) Σύνοδ. σημ. ἐπὶ Ἀλεξίου Πατριάρχου.
9. Δαυρέντιος (1053) Μητροπολίτης καὶ Σύγκελλος (συν. σημ. ἐπὶ
Μιχαὴλ Κηρουλαρίου).
10. Ἀνώνυμος (1143) Μητροπολίτης (συν. σημ. ἐπὶ Μιχαὴλ Ὁξείτου.
11. Κωνσταντῖνος ὁ Καβάσιλας (1180) σύγχρονος Βαλσαμῶνος.
12. Ρωμανὸς (1240) πρακτ. ἐπὶ Πατρ. Μανουὴλ τοῦ Β'.
13. Ἀνώνυμος (1289) Νεαρά Ἀθανασίου Α'. (* Ἰδε σημειώσεις)
Τοῦντεῦθεν ὁ Μητροπ. Αὐραχίου ὑπόκειται ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν
θρόνον Ἀχρίδος καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε τὸν Κωνσταντινουπόλεως.
14. Δανιὴλ (1693) γενόμενος Κορυτσᾶς τῷ 1694.
15. Κοσμᾶς (1694) «Μητροπολίτης Αὐραχίου καὶ Δαλιμάτων, τέως Κυτι-
αίων, Νεμεσσοῦ καὶ Κουρείων Κύπρου (Ἰδε ἐπιστολὴν αὐτοῦ ὑπὸ
Μ. Ι. Γεδεών περιόδ. Κῆρυξ Κων)πόλεως 1891, τευχ. 27-28.)
16. Νεόφυτος (1760) ἀπόδ. ζητομοιρίων τῆς Ἀρχιεπ. Ἀχρίδων.
Τοῦντεῦθεν δὲ πάλιν ὑπὸ τὸν Πατριαρχ. θρόνον Κων)πόλεως.
17. Γρηγόριος (1767) φερόμενος ἐν χειρογράφοις μέχρι τοῦ 1772.
18. Κωνσταντῖνος (1777) ἶδε κώδικα ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἐλβασαρίου.
19. Εὐθύμιος (1782—1809) Ἰδε αὐτόθι.
20. Σαμουὴλ (1809—21) » »
21. Χρῦσανθος ὁ ἐκ Μαδύτων (1821) εἰς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μεθό-
δου τῆς Ἐκκλ. Μουσικῆς μετατεθεὶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Σμύρνης
τῷ 1833.
22. Γεράσιμος (1833—37) ταφείς ἐν Ἐλβασανίῳ.
23. Ἀνθίμος ὁ ἐκ Αἰμῶνος (1837—44) ἐν Ἐλβασανίῳ ταφείς.
24. Ἀνθίμος ὁ Β'. (1844) θανὼν ἐν τῇ Μονῇ Καλλιότης καὶ ταφείς ἐν
Ἀχρίδι.

25. Ἰωαννίκιος (1845—59) εἶτα Προσπών.
26. Γεννάδιος (1859) ψηφισθεὶς καὶ παραιτηθεὶς.
27. Δόξεντιος (1859) καὶ οὗτος » »
28. Ἰωσήφ ὁ ἐκ Τριτάλων (1860—67) τέως Τρίκκης, θανὼν ἐν Ἑλβασαρίῳ.
29. Βησσαρίων ὁ ἐξ Ἑλβασανίου (1867—99) ἀπὸ Κρατόβου, ταφεὶς ἐν Ἑλβασαρίῳ.
30. Προκόπιος Δαξαρίδης Τυανέας (1899—1906) ἀπὸ Ἀμφιπόλεως.
31. Ἰωάννης Σμυρναῖος (1906—11) ἀπὸ Ξανθουπόλεως.
32. Ἰάκωβος Μοσχονήσιος χάριτι θείᾳ ἐκλεγείς τῇ 11 Φεβρουαρίου 1911 ἀπὸ Χριστουπόλεως, βοηθοῦ Ἐπισκόπου τοῦ ἀειμνήστου Σμύρνης Βασιλείου, παρ' ᾧ ἐπταετίαν ὄλην εἰργάσθη. Ἐγεννήθη τῇ 18 Ἰανουαρίου 1878.

ΣΗΜ. ΣΥΓΓΡ. Ἐταρὸς τις ἀνωνύμως φέρεται συνοδικῶς μέχρι τοῦ 1240.

Γρηγόριος Μητρ. Αντσαχίου ἀπὸ τοῦ 1315—27 συνοδικός. Τούτῳ «ἀπορρομένο περὶ τὰ χροιοδὴ ἡ Ἐκκλησία κατὰ λόγον ἐπιδόσεως ἐχορήγησε (ἀπρίλ. τοῦ 1316) τὴν Μητρόπολιν Σηλυβρίας χηρεύουσαν καὶ δεομένην τοῦ ἐπιστατήσαντος», (Acta Patr. Miklosich καὶ Müller τόμ. Α' σελ. 49.)

ΠΑΡΟΡΑΜ. ΔΙΟΡΘ. σελ. 9, εἰς τὸ «καὶ νῦν» προσελθὼν ἀντὶ προσελθόντων.
 Σελ. 15, εἰς τὸ κείμενον καίοντες ἀντὶ καίοντες.